

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Завгороднього Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення частини четвертої статті 130 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
4 листопада 2020 року
№ 24-уп(ІІ)/2020

Справа № 3-30/2019(639/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Головатого Сергія Петровича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Завгороднього Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення частини четвертої статті 130 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Завгородній С.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення частини четвертої статті 130 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс), відповідно до якого відповідальність за не одержаний підприємством, установою, організацією прибуток може бути покладена лише на працівників, що є посадовими особами.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що друге речення частини четвертої статті 130 Кодексу суперечить частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 19, частині першій статті 129 Конституції України, оскільки вжите в оспорюваному положенні Кодексу поняття „посадова особа“ може бути застосоване лише до посадових осіб господарських товариств, а не комунальних установ.

Стверджуючи про неконституційність другого речення частини четвертої статті 130 Кодексу, автор клопотання наводить положення законів України, юридичні позиції Конституційного Суду України.

2. Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 26 лютого 2019 року відкрила конституційне провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення частини четвертої статті 130 Кодексу.

3. Під час розгляду справи Другий сенат Конституційного Суду України дійшов висновку, що конституційне провадження у справі підлягає закриттю з огляду на таке.

3.1. Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією

України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Із дослідження матеріалів конституційної скарги вбачається, що Завгородній С.М. не зазначив, яке його конституційне право було порушено внаслідок застосування судами другого речення частини четвертої статті 130 Кодексу. Наведення положень статті 19 Конституції України щодо здійснення повноважень органами державної влади та частини першої статті 129 Конституції України щодо здійснення суддею правосуддя не підтверджує раціонального зв'язку з оспорюваним положенням Кодексу.

У розумінні приписів пункту 6 частини другої статті 55, частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ належним обґрунтуванням конституційної скарги вважаються наведені в ній аргументи про те, що оспорюваний закон (його окремі положення) суперечить нормам розділу II Конституції України. Така суперечність може проявлятися у випадках, коли оспорюваний закон (його окремі положення) встановлює обмеження змісту чи обсягу конституційних прав і свобод або унеможливує їх реалізацію.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

3.2. У конституційній скарзі Завгородній С.М. висловлює незгоду із застосуванням у його судовій справі оспорюваного положення Кодексу щодо відповідальності посадової особи комунальної установи за недержаний прибуток, зазначивши, що в остаточному рішенні суду – постанові Запорізького апеляційного суду від 6 листопада 2018 року – його було визнано „посадовою особою з огляду на виконання ним організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій під час перебування на посаді головного лікаря“.

Однак Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовими правозастосування і не належать до повноважень Конституційного Суду України (ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016, ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019).

Наведене є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

3.3. Згідно з частиною четвертою статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для цього.

Отже, конституційне провадження у цій справі підлягає закриттю.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 50, 55, 56, 62, 63, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Завгороднього Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення частини четвертої статті 130

Кодексу законів про працю України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**